

SANNAN TARINA

Sanna on 13 -vuotias koululainen, jonka perheeseen kuuluvat isä ja äiti sekä pikkuveli Simo. Sannan harrastuksiinsa kuuluvat musiikin kuunteleminen ja belgianpaimenkoira Kimin kanssa oleminen. Sanna asuu omakotitaloalueella ja hänen parhaan kaverinsa Kirsin koti on tien toisella puolella.

Koulunkäynnistä Sanna on jossain määrin pitänyt aina. Alaluokilla käsityöntunnit olivat kaikkein mukavimpia, sai olla rennosti ja kertoa juttuja tyttöjen kanssa. Matematiikkakin meni hyvin ja tästä isä oli erityisen ylpeä. Äidinkieli ja englanti sen sijaan tökkivät ja pahasti, ja joskus Sanna sai englannista tukiovetusta.

Yläkouluun siirryttäessä Sanna ja Kirsi toivoivat, että pääsisivät samalle luokalle, mutta näin ei kuitenkaan käynyt. Hiljaisen oloinen Kirsi jännitti uutta koulua ja uusia luokkakavereita enemmän kuin puheliaampi Sanna, mutta kummankin seiskaluokkalaisten syksy alkoi kuitenkin hyvin. Joulukuun mennessä kumpikin oli saanut paljon uusia kavereita ja Kirsi oli jopa löytänyt ensimmäisen poikaystävän, Mikan. Tytöt pysyivät edelleen kavereina, vaikka elämä olikin muuttunut aika lailla uuden koulun ja kavereiden myötä.

Aika kului ja koulua käytiin kevätlukukaudella kiivaaseen tahtiin. Elämä näytti sujuvan entiseen malliin, mutta jotain oli kuitenkin muuttunut. Sanna alkoi olla paljon poissa koulusta, aamuisin ei vain oikein jaksanut herätä. Vanhemmat lähtivät jo aikaisin töihin ja veivät samalla pikkuveljen hoitoon – Sanna oli siis aamuisin viimeinen lähtijä. Äiti patisti aamuväsymyksen takia tyttärensä kouluterveydenhoitajalle, joka kyseli Sannan mielestä varsin turhanpäiväisiä asioita syömisestä, nukkumisesta ja ulkoilusta. Ja kuukautisista. Sekin vielä.

Sanna oli aina ollut varsin pienikokoinen ja kuluvan vuoden aikana hän ei ollut kasvanut juuri yhtään. Muut luokan tytöt sen sijaan olivat Sannan mielestä pitkiä, hyvännäköisiä ja kaiken lisäksi kaikilla muilla oli kuukautiset paitsi hänellä. Äidille hän ei ollut asiasta kertonut, kun tämä oli vaivihkaa kaupassa kysynyt tyttäreltään, että mitä terveysiteitä ”perheen naiset” käyttävät – olipahan vain osoittanut jotain hyllyllä olevaa pakkausta. Terveystoimittajalle Sanna kaikista viimeisimmäksi kertoisi mitään asioistaan – ei ainakaan tästä.

Pääsiäiseen mennessä poissaoloja oli kertynyt jo siihen malliin, että luokanvalvoja soitti kotiin kysyäksään Sannan tilannetta. Koko perhe keskusteli asiasta yhdessä, mutta Sanna vain valitti väsymystään, eikä osannut sanoa, miksi aamut olivat niin vaikeita. ”Ehkä joskus on ollut jopa kuumetta”, hän sanoi, kun isä tivasi, miksi koulukäynti ei maistu. Isä ei uskonut selityksiä ja uhkasi passittaa tyttärensä vaikka väkisin lääkäriin, ellei tahti muuttuisi.

Koulussa alkoi olla vaikeaa, kun poissaoloja oli kertynyt paljon. Sanna oli aina vähän jäljessä muista oppilaista ja etenkin ruotsin kanssa oli ongelmia. Osa luokan pojista naureskeli ääneen Sannalle tämän poissaolojen takia – ”Sintillä on joku mies, kun ei kykene kouluun” kuului monta kertaa käytävillä, kun Sanna kulki poikien ohitse. Tuli paha mieli.

Kirsikin oli muuttunut, seurustelu Mikan kanssa vei entistä enemmän aikaa, eikä Sannalla enää ollut oikein ketään, kenelle olisi voinut puhua – paitsi koira. Eikä häntä enää itse asiassa huvittanutkaan puhua, kotona hän vain kuunteli musiikkia ja silitteli Kimin turkkia. Hänellä ei ollut edes kännykkää, koska mitä hän sillä tekisi – kenelle soittaisi. Ennen niin iloinen ja aktiivinen tyttö oli muuttunut kuukausien kuluessa hiljaiseksi simpukaksi.

Miten tarina jatkuu?